

udtale som mit Haab, at kunne føre den ærede Minister, der tidligere har havt en anden Anskuelse, tilbage til denne igjen, naar man fremstiller gyldige Grunde, der kunne bringe ham dertil. Med Hensyn til § 1 af det foreliggende Lovudkast, da kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der er en Modsigelse imellem sammes første og anden Deel; thi hvis man vil holde paa en bunden Rentefod for Laan i faste Eiendomme, saa synes det mig ikke, at man ogsaa burde holde paa, at Rentefoden i alle andre Tilfælde var fri; thi i det Dieblit, man saaledes i Virkeligheden etablerer en fri og en bunden Rentefod; troer jeg, at det vil være ganske naturligt, at Pengene, forsaavidt de der ville finde en fordeelagtigere og lettere Beskæftigelse, ville strømme hen der, hvor Rentefoden er fri, men i saa Tilfælde vil jo naturligviis Hensigten med at binde Rentefoden til 4 pCt. for Laan i faste Eiendomme ikke svare til Bestemmelsen. Vel veed jeg, at man ikke vil lade denne Indvending vederfares Ret, idet man nemlig siger, at Erfaringen taler derimod, hvilket navnlig er udtalet i Motiverne til Loven. Uden for Dieblitket at ville gaae ind paa en dybere Undersøgelse heraf, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at saafremt denne Indvending virkelig havde noget at sige, troer jeg, at man dermed vilde bevise Et af To: enten at der var tilstrækkelige Capitaler for at tilfredsstille Behovet der, hvor Rentefoden er fri, og i saa Fald var der ikke Capitaler nok der, hvor den nu er sat fast til 4 pCt.; eller ogsaa, at de Capitaler, som staae i faste Eiendomme til 4 pCt., ikke let ville kunne antages at bringes ud derfra, om ogsaa Rentefoden for andre Laan frigives. I denne Henseende har ogsaa det ærede Fleertal i Udvalget i sin Betænkning sagt: „Ligesom Bestyrerne af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler, samt af Creditsforeningerne, ikke kunne indlade sig paa Udlaan af de dem underlagte Capitaler paa anden Maade end mod Sikkerhed i faste Eiendomme, saaledes troe vi og, at den større Fleerhed af Capitalister vil foretrække Sikkerheden og Fastheden for deres Penge og disses Udbytte for et noget større, men usikrere og mere verlende Udbytte og med

større Risiko for Capitalen. Dette Slags Laan ere i Almindelighed ogsaa kun stiftede for kortere, og i Reglen for en bestemt Tid“. Jeg skal ganske gjøre disse Ord til mine; thi jeg troer, at de ere fuldkomment rigtige. Men, naar man indrømmer dette, indrømmer man jo tillige, at de Penge, der allerede nu staae i faste Eiendomme til 4 pCt., vanskeligt ville faae nogen anden Anvendelse. Ja, vil man maaffee sige, det kan gjerne være; men, naar Rentefoden frigives i det Hele, vil det have til Følge, at Rentefoden for disse i faste Eiendomme nu indestaaende Capitaler vil komme til at stige. Dette troer jeg imidlertid, at Erfaringen taler imod; thi saaledes som Sagerne for Dieblitket ere ordnede, viser det sig, at, medens Rentefoden nu allerede i enkelte Tilfælde er fri, navnlig f. Ex. med Hensyn til Disconteringen af Buxler, saa er dog Rentefoden nu i Almindelighed for saadant Brug af Penge ikke mere end 5 pCt., og det er dog ganske vist, at, naar det er Tilfældet, kan man heller ikke forudsætte, at Rentefoden for Capitaler, der indestaae paa første Prioritet eller imod den Sikkerhed, der er besalet for Umyndiges Midler, vilde komme til at stige over 4 pCt.; thi der er virkelig en meget stor Forskjel paa, at have sine Penge staaende imod saadan Sikkerhed og at discontere Penge, da man i sidstnævnte Tilfælde ikke har anden Sikkerhed end den personlige Tiltro, man har til Vedkommende. Ogsaa naar man gennemlæser Motiverne til Loven, finder man virkelig, at deri indeholdes vægtige Grunde, som tale for Frigivelsen af Rentefoden i det Hele, medens jeg forgæves har søgt deri at finde virkelige Grunde for det Modsatte. Ja, jeg kan sige, at jeg istedetfor Grunde kun har fundet Undskyldninger deri for at holde Rentefoden bunden endnu i visse Tilfælde. Der staaer saaledes f. Ex. i Motiverne Pag. 9: „Forgæves vil man søge at værges sig imod de for en fri Rentefod talende Grunde ved at erklære dem for theoretisk Hjernespind; de ere netop for en stor Deel hentede fra et fortroligt Bekjendtskab med Omsætningsforholdene i det virkelige Liv.“ Og der siges endvidere: „Vel er det ingenlunde en afgjort Sag, at Ophevelsen af Rentebegrænsningen vilde frem-